EL PUNT AVUI+
Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
Centraleta Girona: 972 18 64 00
Centraleta Barcelona: 93 227 66 00
Atenció al client: 972 18 64 80
Redacció Girona: Güell, 68. 17005
Redacció Barcelona: Diputació, 284, 4t. 08009

Director: Xevi Xirgo i Teixidor.
Directors adjunts: Jordi Grau (Girona), Pepa Masó (Societat), Joan Ventura (Informació Cultural), Xevi Sala (Opinió, Formats Especials i coordinació amb El Punt Avui Televisió), Ramon Roca (L'Econòmic i Informació econòmica), Miquel Riera (Presència, Tancament i Informació internacional), Joan Rueda (Ciutats i Informació local), Lluís Martínez (coordinació amb El Punt Avui Televisió).
Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Pilar Esteban (Europa-Món), Anna Serrano (Política), Carles Sabaté (Societat), Jaume Vidal (Cultura), David Castillo (Suplement Cultura), Andreu Puig (Fotografia), Quim Puigvert (Llengua), Jordi Molins (Disseny), Montse Martínez (Apunts), Carme Torns (Documentació), Antoni Dalmau (Tancament), Susanna Oliveira (Barçakids), Jaume Batchellí (Producció), Montse Oliva (delegada a Madrid), Pere Gorgoll (Necrològiques), Gemma Busquets (Comunicació), Narcís Genís, Tura Soler, Xavier Castillón i Anna Puig (Comarques Gironines).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.
Gerència Comercial: Anna Maria Ribas.
Direcció Comercial: Eva Negre (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Maria Àngels Taulats (Setmanaris), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Carles Gri (Serveis al Lector).
Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Marc Massot (Programari), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). **Recursos Humans:** Miquel Fuentes. **Administració:** Carme Bosch. **Producció i Logística:** Lluís Cama. **Distribució:** Concepció Casals.

Accedeix als continguts del web
Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a **http://epa.cat/c/xkl3jf**

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

Estalviïn-nos-ho, sisplau!

De veritat que ara tornarem a sentir, un dia rere l'altre, declaracions i contradeclaracions entre Junts pel Sí i la CUP sobre els pressupostos? De veritat? Quin mareig, senyors meus! No ens ho podrien pas estalviar, sisplau? Hem passat, aquestes darreres dues setmanes, dos dels capítols més complicats del curs polític: el debat sobre la qüestió de confiança al president Puigdemont i, just després, el debat de política general. Puigdemont va superar la qüestió de confiança i el debat de política general es va acabar, aquest cop sí, sense que el govern de JxSí perdés cap de les votacions. I no només amb això, sinó també amb l'aprovació de dues resolucions en favor del referèndum, una de les quals es pot convertir en el sopluig legal del que ha de venir a partir d'ara. I ara, quan tota la lògica porta a fer el triplet i acabar l'any amb pressupostos, ens haurem de tornar a empassar

> Quin 'déjà vu'! Ara ens tornaran a repetir l'espectacle de negociar els pressupostos a través dels mitjans?

un altre serial com el dels mesos de maig i juny passats, quan la CUP no va ni deixar que es tramitessin? On és la famosa cadena de confiança? Facins'ho mirar, tots plegats! Ho dic perquè ahir Marta Pascal, la coordinadora general del PDECat (no m'hi acostumaré mai, a aquest nom) i la diputada Eulàlia Reguant ja se les van tenir de nou públicament per la possible puja de l'IRPF i les classes mitjanes. Quin *déjà vu*, senyors meus! (de fet, senyores meves) Ens ho podrien estalviar? Podrien negociar sisplau amb el vicepresident Junqueras discretament i venir un dia a explicar-nos que s'han posat d'acord. I que els apugen o no. Sorprenguin-nos, per un cop, als periodistes. I facin que la tranquil·litat duri uns dies més, que la necessitem amb tot el que ens baixa. Puigdemont va ser molt clar, senyores (i senyors) de la CUP, en el debat de la qüestió de confiança: "Qui no tingui cap intenció d'aprovar els pressupostos, millor que ens estalviï el dubte i que no m'atorgui la confiança." I sí, ja ho sé, vostès van respondre immediatament: "La qüestió de confiança no els dóna carta blanca amb els pressupostos" (Anna Gabriel *dixit*). Potser tot plegat és tan simple com que uns i altres necessiteu gesticular de cara als vostres. No ho sé. En tot cas, sapigueu que per a la majoria de nosaltres no cal. De veritat.

Desclot

Vicent Sanchis

A bona hora

Les declaracions de Pedro Sánchez al programa *Salvados* –el programa *Salvados* ha tret el paper de far i guia de la cavalleria progressista espanyola a *El País*– donen a llum un nou dirigent. Ha trencat la closca un Pedro Sánchez que, sobretot, reconeix dos errors. El primer, amb Podemos, que no és allò que ell es pensava que era, i el segon, amb l'independentisme català, amb qui hauria d'haver parlat perquè "Catalunya és una nació". A bona hora. L'aritmètica no ha enganyat mai. Amb Podemos i amb l'independentisme a favor, Pedro Sánchez hauria estat president del govern espanyol. Ara i abans. Però aquest no és el problema. El moll podrit de l'os no és saber què en pensava Sánchez, que ja ho sabem, almenys sabem què en pensa ara, ni si es va equivocar. Allò que interessa és saber si podia haver fet una altra cosa. Com a candidat i secretari general del PSOE. Perquè no va ser l'exlíder socialista qui va decidir amb qui pactava –que ho va fer amb Ciutadans– i a qui ni s'acostava. Ho va fer el comitè federal del seu partit, que sempre li va marcar com a empestats a defugir precisament Podemos i l'independentisme català. Si ara Pedro Sánchez considera que es va equivocar, enhorabona i que les cuques de llum el guien pel bon camí. Si ara entén que Catalunya és una nació, al·leluia! Però la pregunta que hauria de respondre, també ara, és, si torna a liderar el PSOE, quin marge real tindrà d'esmena. Perquè el problema no era ni és Sánchez. El problema era i és el PSOE. I *El País*.

> El problema no era ni és Sánchez. Era i és el PSOE

Les cares de la notícia

ALCALDE DE SABADELL

Juli Fernàndez

Contra la pobresa

L'Ajuntament de Sabadell, juntament amb els de Barcelona i Badalona, l'Àrea Metropolitana i la Diputació de Barcelona, l'associació Ecoserveis i la Taula del Tercer Sector organitzen avui a la cocapital del Vallès Occidental el primer congrés de pobresa energètica. Una iniciativa necessària.

DIRECTOR DEL SALÓ DEL MANGA

Carles Santamaria

Manga de rècord, de nou

De rècord en rècord. El Saló del Maga va tancar ahir les portes amb 142.000 visitants, 5.000 més que en l'edició del 2015. Els organitzadors ja pensen a tornar a ampliar les instal·lacions, després que aquest any han passat dels 60.000 als 70.000 metres quadrats. Bona feina!

SECRETARI D'HISENDA

Lluís Salvadó

Una agència que avança

L'Agència Tributària de Catalunya continua avançant. El nou pas es farà al mes de maig, quan l'ens serà ja capaç de cobrar les multes de trànsit impagades. L'ens ha de passar de les 60.000 operacions executives anuals actuals a les 850.000. I per això es continua treballant.

EDITORIAL

Pobresa energètica al punt de mira

Les darreres macrodades econòmiques i les que, malauradament, sempre s'han usat per saber què passa en l'economia real –la venda de pisos, la venda de cotxes, el trànsit...– indiquen que hi ha una lleugera millora respecte al punt més profund de la crisi que encara patim. Però aquestes dades contrasten, i molt, amb la realitat que pateix molta gent, ja que les conseqüències de la crisi són i seran molt visibles durant molt anys. Pobresa alimentària, pobresa infantil, pobresa farmacològica, pobresa energètica... En definitiva, diferents manifestacions que afecten la franja de població que té múltiples dificultats per una manca de recursos materials i econòmics. Totes les manifestacions de la pobresa han de rebre l'atenció de les administracions, però quan s'acosta l'hivern torna amb tota la seva cruesa l'energètica. Mentre la Generalitat ha posat les primeres multes a companyies energètiques aquesta setmana passada i un jutge ha anul·lat el bo social de les factures, Càritas ha multiplicat per cinc les famílies ateses amb ajudes per a factures de subministraments en quatre anys, en una mostra que aquesta crisi, malauradament, té vida per anys.

Aquesta setmana Sabadell acull un congrés sobre pobresa energètica que organitzen els ajuntaments de la cocapital vallesana, i els de Barcelona i Badalona, l'Àrea Metropolitana de Barcelona, la Diputació de Barcelona, l'associació Ecoserveis i la Taula del Tercer Sector. Bàsicament, doncs, l'administració local continua sent la punta de llança contra qualsevol fenomen que afecti els seus veïns. Del congrés haurien de sortir noves propostes per lluitar contra la pobresa energètica i mesures per poder-les aplicar sense dilació.